

Paradiisi Mandoliin

Oli kord üks pisike nika taga tüdruk, keda hüüti Kurgiks, sest ta ema ja isa kasvatasiid kurke. Tüdruku pere oli vaene, ning süüa polnud neil kurkide eriti midagi. Kurgi ema jutustas pisi keele tüdrukule paljudest muinasjutudest, kuid kõige rohkem meeldis Kurgile juust Paradiisi Mandoliinist. See jutustus kuldsest mandoliinist mis oli kõige kaunim kõlga kogu maailmas. Kuningale aga ei meeldinud mandoliini kõla, sest see oli ilusam tema tütre häälest ja kuningas laskis mandoliini viisata kaose künikusse. Pisi keele Kurgile meeldisid sellised laad ja ta oli võtnud nõuks selle mandoliini üles otsida. Ühel päeval, kui Kurk lagendikul üksildase pun all tukkus, kuulis ta kaunist muusikat. Kurk arkas koke üles ja tõmbas oma tuka eest. Ta hakkas rammuma Pimedat Oru surnus, kuna sealt paistis pääl tulevat. Mida lähemale Kurk jõudis, seda valjemaks imeline muusika läks. Lõpuks nägi Kurk kuldset rääramis paistis tulevat oru pimedaimast osast. Kurk oli väga julge tüdruk ning et kui tema soovis korda saada, võis ta ka läbi minna läbi Draakonite Põrgu. Kurk oli juba peaaegu oru põhjus ja ta juba nägi mandoliini mille keeled võlisesid nagu keegi oleks seda mänginud. Kurk võttis kogu oma julguse kokku, ning astus Paradiisi Mandoliinile nii lähedale, et ta ulatas seda kätte võtta. Tüdruk võttis mandoliini kätte, ning kõik läks korraks valgeks. Järgmisel hetkel polnud Kurgil enam tükka ees. See oli hoopis seotud ühe armsasse

